

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 187. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560115584.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

↪ Da Klokkeren slog Tolv sov han en god Søvn, men i hans Hjem var Forvisning om, at en eller anden Ulykke var hændt ham. Hvad skulde de gjøre? *Naomi* resignerede; hun lagde sit Hoved op til Ryggen af Lænestolen, og træt af Reisen sov hun snart ind Først da hun sov, lod *Luzie* sine Taarer frit Løb, til ogsaa hendes Hoved bøiede sig; men hun drømte ikke som *Naomi* om enkelte Solskinsdage i Fyen, om Kæmpehøie og luftseilende Skyer, hun drømte om den urolige Sø, hun havde seilet over, og om den urolige By, hun var i; derfor drog hun sit Aandedrag saa dybt, og hendes Bryst hævede sig som hos en Syg. Den stille, milde Pige var sovende et Billede paa Lidenskab, medens den vilde *Naomi* syntes en stille, yndig Skabning, hos hvem Alt aandede Fred og Hvile. *Christian* betragtede dem begge. De urolige Drømme, som med galvanisk Kraft virkede paa *Luzie*, tilbagekaldte hos ham Erindringen om hiin Nat ved Kilden, og det forekom ham, som om hun i sin Søvn vuggedes tilbage i hiin Sjæletilstand. Det var ham ængsteligt at see.